

İçine Saklandığım Her Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Mart 2022

Düşüme düştün düşeli
Bir şiirden de fazlasıydın başımı yasladığım.
Ardıç kuşuydum ben adeta tekerlemesi göğün
Ve yüzümde saklı o mahzun gülüş

Tevekkül ettiğimden de fazlasıydı umudum
Tembihli idim hem babadan
İfa ettiğimden öte içimde saklı o devasa yara
Hangi ara düşmüştüm ben sana?

Bir açıksa aşk
Açık verdiğimdi işte yürek
Çatallı sesi kuşların
Bazen melodilerdi taşan
Yürekten
Yükümse hem hafif hem ağır
Sağır Sultan bile duymuşken bu devasa sevdayı

Nazenindi kelam
Sevecen bir edada saklı verdiğim her selam
Refüze edildiğim nice iklim
İkilem yüklü ne çok insan
Sayacı kırıldı kırılalı zamanın
Mekânlardan taştığım
Dağ tepe aştığım
Melankolik bir isyandım belki de ben
İbresi kırık terazi
Hangi kefedede saklı isem
Kefen bezimi de ayırmıştım bir kenara

Lekesiz temiz bir sicil
Ne çıkardı varsa üç beş gizil?
Aşkın hikmeti şiir
Şiirlerdi rükû eden aşka
Aşktı yüreğin kırbacı

Kemale erdim ereli
Kerevite çıkan bir masalın kahramanı
Ve işte en sevdiğim en sevdiğim...

Yazmaksa kendi masalımı
Bazen bir düşes bazense prenses
İçimin aksanı
Varlığımın şiarı
Sözcüklerimin de doğası

Sancılandığım her gece yarısı
Yaşasın yaşasın ki yakındı şiirin doğumu
Yıldızlardı ebem
Aşk idi şecerem
Rahmeti Rabbimden
Nemimse gökten inen

Bazense başıma düşen üç elmada saklıydı şiir
Şirin bir gülümseme ile sırtımı sıvazlayan her imge
Tezahürü aşkın
Teğet geçtiğimse her rengin
Ben bir gök kuşağı idim şiirde saklı
Ben binlerce şiirdim hayatta karşılaştığım da fazlası
Ve işte ayracı ömrün
Afaki değildi de benim sevgim
İkbalim ve iftiharım
İman gücümünden taşan
İhmal ettiğim kadar da içimdeki çocuğu
Daha da çok sevmenin meali
Taşkın bir ırmaktım ben hatta şelale
Çağlayan her imsak vakti

Şiarım aşk ve umut ve huzuruna çıktığım inancımı
Katladığım kadar kardığım bir hikâyeye
Sonunu bilense sadece O
Yeter ki sonlanmasın bu emsalsiz rüya
Ve işte içine saklandığım her şiiri
Bana sunandı yüce Mevla